

Udgaar i Allinge-Sandvig,
Tejn, Olsker, Rutsker, Ro,
Klemensker og Hasle

Ansvarhavende Udgever:
Otto Gornitzka, Telef. 74
Gornitzka's Tryk, Allinge

Nr. 538 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm efterf. Gange 8 Ø, Forretningsann. 8 6 Ø.

Fredag den 17. Juni

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1938

Rockefeller-Fonden fylder 25.

—o—

Den saakaldte Rockefeller-Fond har i Aar bestaaet i et kvart Aarhundrede. Den er Verdens største velgørende Institution. I Løbet af de 25 Aar har den til filantropiske Formaal uddelt en kvart Milliard Kroner.

Sært nok, som det kan gaa. Ovre i Amerika drog engang i det forrige Aarhundrede en noget anløbet Charlatan og Kvaksalver fra By til By. — Hans Specialitet var en Patentmedicin mod Kræft, det rene Svindel. Manden hed Rockefeller — og hans Søn, John D. Rockefeller, var det, der senere stiftede den Verdensomspændende „Th. Rockefeller Foundation“, der vel gav væk til mangt og meget, men dog især netop til Fremme af Lægevidenskaben. Af Kvaksalverens Søn blev Verdens hidtil stærkest virkende Drivkraft for den strengt videnskabelige medicinske Forskning. Det er saadan noget der kun sker i Virkeligheden.

En Menneskeheds Velgører

Da den ældgamle John D. for nu et Aars Tid siden meget modvilligt gik i sin Grav, blev han overalt mindet som den store Menneskeheds Velgører. — Men han var jo ogsaa andet. I de Aar han stod paa sin Højde, havde han kun eet eneste Maal — at tjene Penge. Om Millionerne kom paa andres Bekostning, var ham ligegyldigt. Hans Hensynsløshed gjorde ham til en af Verdens mest hadede Mænd. Den hensynsløse Kapitalisme i Renkultur!

Naar jeg først engang er død, vil der blive gjort Ret og Skel, sagde Rockefeller engang til en af sine Kompagnoner, men jeg sætter ikke Pris paa at efterlade mine Børn en Arv af Had. Ikke længe efter var det, at han stiftede sin store velgørende Fond paa 100 Millioner Dollars.

At dette Fond har lettet det for den gamle Mands Arvinger, er sikkert nok. Om den ogsaa har kunnet lette det for hans egen Samvittighed er mere tvivlsomt.

Rockefeller og dansk Videnskab.

I de Aar, der er gaaet siden „The Rockefeller Foundation“ blev stiftet i 1913, er den vokset til et Beløb paa ca. 250 Millioner Dollars. Dens aarlige Udbetalinger beløber sig til 60 Millioner danske Kroner. — 53 Lande ialt har modtaget Gaver fra den, og blandt disse er som enhver ved det, ogsaa Danmark. Mange er de danske Videnskabsmænd, der for kortere eller længere Tid har haft Ansættelse ved Rockefeller Institut i New York, og mange er de danske videnskabelige Institutioner, der i Aarens Løb er blevet betænkt

med Millionbeløb. At Rockefeller-Fonden for dansk Videnskab har betydet det ganske overordentlige, kan der slet ikke være Tvivl om.

Ikke noget Juleeventyr.

En af de første Danske, der blev støttet af Rockefeller-Fonden, var Niels Bohr, da Institutet ude paa Blegdamsvej i København fik tildelt en kvart Million Kroner. Senere har Bohr modtaget ny Millionbeløb. Til Serum Institut har Rockefeller-Fonden ligeledes givet meget store Summer. At det fysiologiske Institut ved Københavns Universitet i Dag er et af Verdens bedste skyldes Rockefeller, der for Aar tilbage gav 2,5 Millioner til dets Udvidelse.

Uden Støtte fra Rockefeller-Fonden vilde meget have set anderledes ud for dansk Videnskab, end det gør nu. At vi Danske nu i Rockefeller-Fondens Jubilæumsaar mindes den gamle Mand som den store Filantrop, er derfor kun ret og rimeligt.

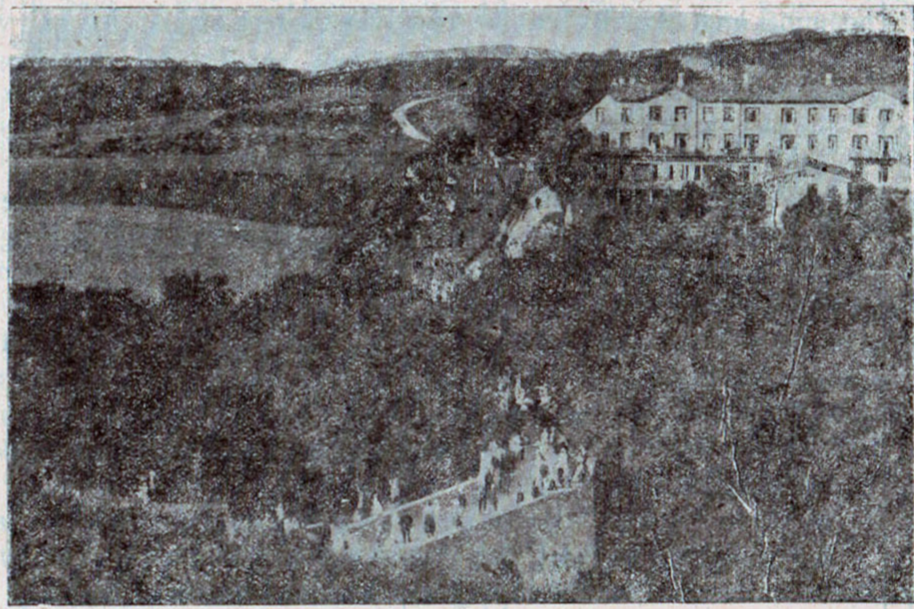
Blot maa man ikke glemme, at der ogsaa ogsaa var en Slags Forhistorie. Der er ikke Tale om noget Juleeventyr.

Pavens Garde.

—o—

Som bekendt har Paven i Rom en Livvagt, der bestaar af Svejtsere. Ingen anden Militærtrop i Verden kan se tilbage paa en saa lang, interessant og berømmelig Fortid som denne Svejtsergarde, der endnu den Dag i Dag bevogter Vatikanet. Den Fremmede, som ser de høje, kraftige Skikkelser i deres Middelalderdragter, faar et stærkt Indtryk af, hvilken uhyre Magt Traditionen har. Manden, som holder Vagt ved Vatikanets Port, er endnu den Dag i Dag klædt nøjagtig som de Landsknægte, der drog ud for 400 Aar siden.

I Dag er der ingen, der aner noget om det Ry, de svejtsiske Landsknægte havde i det 16. Aarhundrede. Og dog var dette netop af den største Vigtighed for Vatikanets Sikkerhed dengang. Det var en vild, bevæget og yderst farlig Tid, i hvilken Pave Julius II saa sig tvunget til at oprette en Militærvagt til sin personlige Sikkerhed. Han ønskede at faa Verdens bedste Lejesoldater, de svejtsiske Landsknægte til sin lille Hær og i 1505 begyndte han at hverve dem. Mærkeligt nok overdrog han et Bankhus at skaffe sig Soldater. Det var det verdensberømte Fuggerhus, hvis Agenter dengang drev alle mulige Krigsforretninger. Det paatog sig ogsaa denne Sag; men til at begynde med lykkedes det kun at faa lejet 150 Soldater. Svejtserne var meget søgt, og de foretrak den mere afvekslende og

En Søndag paa Hammeren.

lønnende Krigstjeneste. Først, da man bød dem det dobbelte af Krigssolden, samledes de halvdannede Hundrede Mand, der i Tidens Løb blev til 300. Svejtserne blev indkvarteret i selve Vatikanet og fik den bedste Behandling, der nogensinde er blevet Lejetroppe til Del. To Gange om Aaret fik de nye Uniformer, de fik dobbelt Løn og var desuden fritaget for at betale den lokale Vinskat, hvilket betød slet ikke saa lidt for de vinkære Soldater.

Allerede under Clemens VII bestaar den nyoprettede Garde sin Ildprøve. Det er under den frygtelige Krig, som Pompeo Colonna fører imod Rom. To Gange efter hinanden falder de fjendtlige Soldater over den evige Stad og stormer ogsaa Vatikanet. Paven og hans Garde havde gennem den underjordiske Gang trukket sig tilbage til Engelsborg. Da kom der fra Øvrigheden i Zürich Befaling til, at Soldaterne ufortøvet skulde komme hjem til Svejts. Det havde set galt ud for Paven, hvis de havde adlydt denne Ordre, da han saa vilde have været fuldkommen værgeløs. — Men Garden var trofast. Den vedtog enstemmigt at blive paa sin Post, og da Fjenden i Morgendæmringen den 6. Maj 1527 stormede frem, modtog Svejtsergarden dem ved Vatikanets Porte. Der kæmpedes forbitret her og omkring Peterskirken, men Fjendens Overmagt var for stor; Svejtserne blev mejet ned til sidste Mand. Mange af dem døde med Sværdet i Haand foran Højaltret i Peterskirken.

Solgaven til de Blinde.

Paa nuværende Tidspunkt er Solgavens Giroblanketter spredt over det ganske Land. Hvert eneste Hjem er blevet mindet om, at ogsaa dets Hjælp er nødvendig — nødvendig i det store Arbejde, som gøres for dem, der ikke fik Synets Gave.

Den Maade, denne Landsindsam-

ling igen i Aar er arrangeret paa, viser i første Indsats de Blindes Tillid til deres seende Medmennesker, idet det overlades til den enkelte personlige Skøn, hvorvidt man vil yde et Bidrag og dettes Størrelse. Mange mener maaske, at man ikke kan sende et lille Beløb paa Giro, men selv en 25-Øre har Betydning, og har man ikke Raad til det, kan man maaske blive enig med andre om samlet at sende et lille Beløb. Det hænder jo dog paa Blomsterdage, at hvert af Familiens Medlemmer har købt en Blomst, og hvis hvert enkelt Medlem af en Husstand yder et lille Beløb og indsender dem samlet paa Giroblanketten, saa vil Hensigten med denne Henvendelse være naaet.

Der er de samme Opgaver at gaa i Gang med i Aar, som der var i Fjor: Der er syge Blinde, som skal have ekstra Hjælp, — der er endnu mange Blinde, som ikke har Radioapparater og saa fremdeles. I Fjor blev det dejlige Feriehjem ved Hobro Østersko oprettet. Her kan de Blinde for en billig Peng — enkelte endda helt gratis — hente sig Sundhed og Helse, men der skal jo stadigt Midler til Hjemmets Drift og Penge til i det hele taget at kunne gøre de Blindes Ophold paa Hjemmet saa godt og saa billigt som muligt.

Foruden disse stadigt tilbagevendende Problemer, der skal løses, har man ikke været bange for at tage nye Opgaver op. Her skal nævnes de Blindes nyoprettede Læreværksted, hvor man vil forsøge at fremstille Skruer, Bolte og forskellige andre Smaating af Metal samt udføre Bore- og Stansearbejde for paa den Maade at skabe nye Erhvervs muligheder for de Blinde samtidigt med, at man ønsker at vise, at de Blinde kan passe Maskiner, og at der saaledes ikke skulde være noget i Vejen for at anvende Blinde i Industrien. Børstenbinderfaget og Kurvemageriet er Tid efter anden blevet saa daarligt Fag, at det er tvin-

gende nødvendig for de Blinde at skabe nye Erhvervsomraader, og Læreværkstedet, som er oprettet under Navnet „A. S. Fabriken Blifa“, er altsaa et Forsøg i den Retning. Det er glædeligt at notere, at BLIFA allerede har faaet Kunder, idet Danish Machine Comp. i Aabyhøj skal aftage Skruer og Bolte, medens man for Mittenborgs Automatbrikker i Odense skal udføre forskelligt Borearbejde.

Som man ser, har Solgaven mange Formaal at dække. Ved at returnere Giroblanketten med det Bidrag, som man nu evner, er man med — med til at gøre Tilværelsen lysere for de mange Blinde.

Badningens 10 Bud.

—o—

Formanden for Dansk Svømme- og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Sommer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.
2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsættet kun dig selv og dine Medmennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af et Ildebefindende, og Kræfterne derved svigter dig.
3. Bader du i en Mergelgrav eller paa Steder, hvor du ikke kender Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaende paa Land — holder i.
4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Agterende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden, du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.
5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (før Lunger og Hjerte virker normalt igen) Mennesker med Tilbøjelighed til stærk Hjerterebankning maa ikke bade uden Lægens Tilladelse.
6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.
7. Lad dem ikke blive længere i Vandet end højst til det Tidspunkt, hvor den første Kuldegysning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uvirksomme opholder sig i kølig Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbade.
8. Tillad ikke Børn — ukendt med Sejlads at tage ud paa egen Haand. Giv dem Advarsler mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.
9. Gaa ikke flere i en Baad, end at I er sikre paa, at den kan bære jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaaet Revne.) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.
10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt „kunstigt Aandedræt“ (Schäfer-Metoden)

Det „kunstige Aandedræt“, og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af „kunstigt Aandedræt“ kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.

Den smukke Model.

Efter det Franske.

—o—

Af alle de Portrætter jeg har malet, er jeg sikker paa, at intet har fortjent mere Ros end det, jeg har malet af Hertuginde de Hijonosa. Men jeg gør mig ikke til deraf, thi Modellen var saa fuldendt, at hun absolut maatte inspirere en Maler. Jeg tegnede hendes Træk med en Fryd og en Nydelse, som jeg aldrig senere har følt; jeg havde en Fornemmelse af, at jeg udførte et Mesterværk, som jeg aldrig vilde kunne skabe Mage til, og som jeg hele mit Liv kunde være stolt af.

Jeg havde truffet Hertuginde hos en fælles Bekendt i Madrid, og ved første Øjekast vakte hun min dybeste Beundring.

Jeg er alt for ubehændig til i Ord at udmale hele hendes kongelige Ynde, hendes Bevægelsers plastiske Skønhed, hendes smægtende, violblaa Øjne, hendes kulsorte Haar, det romantiske Præg i hendes Ansigt og over hele hendes høje, slanke Skikkelse — der var noget overjordisk ved hende.

Man maatte beundre denne Kvinde uden at undersøge, hvorfor man beundrede hende, og hvis nogen havde sagt til mig, da jeg forlod hende efter det første Møde, at jeg skulde dø for hende, vilde jeg ikke have betænkt mig et Øjeblik, men vilde blot have spurgt, hvorledes jeg skulde bære mig ad dermed.

Da hun traadte ind i det Atelier, jeg havde lejet, syntes jeg, at jeg blev svimmel af Glæde. Hun passerede længe med mig om dagligdags Ting og bestemte sig først i sidste Øjeblik til at bestille sit Portræt.

Saa stor en Ære havde jeg ikke turdet haabe paa, og jeg tog med Glæde mod Tilbudet, uden at min Dristighed i Grunden stod mig klar.

Først da Døren havde lukket sig efter hende, forekom det mig, at jeg aldrig vilde faa Mod til at fæstne dette guddommelige Billede til Lærredet.

— Det er en Vanhelligelse, sagde jeg til mig selv, og Gud straffer mig sikkert, fordi jeg er hovmodig nok til at efterlade Menneskeheden dette Minde om et Væsen, som kun var skabt til Paradisets Boliger.

Jeg glemte dog snart mine Skruller og hengav mig helt til Glæden at male den skønne Dame. Da Billedet var færdigt, udtalte Hertuginde sin Tilfredshed dermed, hendes Venner lykønskede mig til det heldige Resultat, og jeg blev berømt i Spanien.

Men hver Gang Folk roste mit Billede, fik jeg de samme Skruller, som før jeg malede det, og jeg frygtede Revselse som et Barn, der havde været ulydigt.

Hertuginde de Hijonosa havde bedt mig om at beholde Billedet i mit Atelier, da hun skulde paa en lang Rejse Jordan rundt med sin Mand. Hun skulde nok forlange det af mig, naar hun kom tilbage.

Jeg betragtede det som en Gunstbevisning at opbevare Billedet, og jeg kunde saaledes daglig have det skønne Syn for Øje. Det inspirerede mig, ja, det gik

endogsaa saa vidt, at jeg med Frygt og Bæven saa hen til det Øjeblik, da Hertuginde vilde komme tilbage og hente Billedet — det var næsten blevet et Hjer-teanliggende for mig.

Og Maanederne gik . . . Men ingen hørte noget om Hijonosas. Fjorten Dage efter udspreddes der i Madrids fornemme Kredse de mærkeligste Rygter. Nogle sagde, at Hertugen i Bombay var blevet saa skinsyg paa en Officer i den indiske Hær, at han havde for-givet sin Hustru. Andre paa-stod, at Ægteparret, da de imø-desaa en forestaaende Ruin, havde gemt sig i en afsides By i Ungarn,

Alle deres Bekendte fandt i hvert Fald deres Fraværelse mærk-værdig, og jeg var selv meget for-bavset over, at jeg ikke havde faaet et eneste Brev fra Hertuginde, da hun mange Gange havde lovet mig, at hun ikke skulde glemme mig. Men jeg kunde trøste mig med, at jeg havde hendes Billede, og jeg lod Folk snakke.

En Nat kunde jeg ikke sove, — jeg ved ikke, hvad Grunden var — men i de vaagne Natteti-mer spøgede Erindringen om min Model rundt i min Hjerne. Dagen forud var det blevet sagt mig, at der intet Haab mere var for mig om at se hende, der havde vakt mit Talent til Live. Jeg vilde ikke tro derpaa, men min Tanke kred-sede stadig derom.

Jeg havde forsøgt at læse, men i den milde Foraarsnat var jeg bleven staaende ved Vinduet for at betragte den stjernesaaede Him-mel. Jeg havde derefter kastet mig paa Sengen, men Søvnens flyg-tede fra mig. Jeg udtænkte umulige Rejser for at finde den forsvundne; jeg opdigtede Eventyr, der kunde have mødt hende, da der pludselig fra Atelieret, som laa lige under mit Soveværelse, trængte en let Støj op til mig.

Jeg var vis paa, at jeg ikke havde hørt fejl . . . der blev gaaet i Atelieret . . . Jeg lagde mig ned paa Gulvet med Øret mod Gulv-brædderne. Der var ingen Tvivl, at der var nogen dernede.

Jeg tog en Armstage, tændte dens fire Lys, greb en Revolver og listede paa Taaspidserne ned ad Vindeltrappen, som førte til det store Rum. Nu hørte jeg tydeligt en Knirken, dumpe Slag og hurtige Skridt. Jeg tøvede med at aabne Døren, ikke fordi jeg var bange for den natlige Gæst, men noget mystisk og uhyggeligt holdt mig tilbage.

Jeg besluttede mig dog til at se efter og traadte hastigt ind i Ate-lieret. Der lød et Skrig i Mørket, og et Legeme faldt om paa Gulvet.

Jeg havde kun set dette ene: en Skikkelse, der, før den faldt om, stod opad Væggen foran Hertuginde de Hijonosas Portræt.

Jeg styrtede hen til Billedet. Der laa en væltet Stol. Jeg løftede Ly-sene op mod Portrættet — det var ødelagt! Der, hvor Ansigtet havde været, var der nu et stort Hul.

Jeg hylede af Smerte, som om nogen havde stukket mig med en Kniv . . .

Hvilken Slyngel havde kunnet begaa en saadan Forbrydelse og saa fejgt og barbarisk ødelægge dette Kunstværk?

Jeg søgte efter Forbryderen. Skæret fra Voksløsen faldt ned over en sort Skikkelse. Det var en Kvinde, som laa udstrakt med Ansigtet mod Gulvet. Hun rørte sig ikke af Stedet. Jeg greb hende om Armen og ruskede hende. Det lod til, at hun var livløs. Jeg satte Armstagen paa Gulvet og lagde mig paa Knæ ved Siden af hende. Jeg tog om hendes Hoved og løf-

tede det op. Hun havde en Maske paa, som jeg rev af hende, og jeg saa for mig et ildrødt Ansigt, fuldt af store Ar, et opsvulmet Ansigt, der forfærdede mig i den Grad, at jeg slap det, som man kaster en fordærvet Frugt fra sig.

Hovedet stødte haardt mod Gulvet, og ved Stødet kom Uslingen til sig selv, betragtede mig og mumlede:

— Tilgiv mig . . .

— Hvem er De, spurgte jeg.

Da skulde hun sit Ansigt med sine Arme og rejste sig op. Men endnu før hendes Stemme havde naaet mit Øre, genkendte jeg denne høje, smidige Skikkelse, der var saa vidunderlig, at den maatte forekomme Mennesker overjordisk.

Jeg var stum af Forbavselse og skælvede af Rædsel fra Hoved til Fod. Som i Drømme hørte jeg disse Ord:

— Jeg vil ikke mere have Bevidstheden om, at jeg har været smuk . . . Jeg vil ikke have, at man skal vide, at nogen har været i Stand til at elske mig . . . Tilgiv mig!

Saa gik hun hen forbi mig som en spøgelseagtig Skygge, og før jeg kunde strække Haanden ud for at holde hende tilbage, gled hun uden at sige noget, bort paa samme Maade, som hun var kommen — et sort maskeret Genfærd af den fordums Hertuginde de Hijonosa.

To Maaneder senere fik jeg at vide, at Hertuginde var bleven forladt af sin Mand, der saa grusomt havde hævnnet sig paa hende for de Skinsygens Kvaler, han i saa mange Aar havde lidt, og at den ulykkelige Kvinde var død paa et Hospital ude i en af Forstæderne nogle Dage efter hendes for mig saa skæbnesvangre Besøg i mit Atelier.

Fra Uge til Uge.

—o—

Familie-Journalen i denne Uge.

Denne Uges Familie-Journal staaer i Landbrugsudstillingens Tegn idet Bladet bringer et stort „Bellahøj Tillæg“ med fuldstændigt Program og et Væld af interessante og nyttige Oplysninger om den storslaaede Udstilling. Børge Michelsens Artikel om „Dagligliv i Landbrugsministeriet“ er en morsom Skildring af det ministerielle Tempo, „Rummelsager“ og Lovforslag, Projektmagere og Kværlanter.

Er man Amatørfotograf, maa man læse Artiklen om Amatørfotografiens ædle Kunst, og er man det ikke, bør man alligevel læse Artiklen „Hokos Fokus“, der er lærerig og morsom.

Sportsmedarbejderen fortæller denne Gang om Landskamp-Kontrolløren, naar han bruger sin Konduite. Har man læst Ronalds Skildring, forstaaer man, at det langtfra er nogen absolut Fornøjelse at beklæde førnævnte Stilling. Det store Dybtrykstillæg med alle sine aktuelle Billeder af kendte Personer, og de fem afsluttede Noveller giver sammen med de fortrinlige Fortsættelsesromaner rigeligt af Underholdning for enhver. Under Specialrubrikkerne findes næsten alt, hvad der interesserer Damerne, og for Ungdommen er der Legio af Stof til hele Ugen.

Bitte Bengt

fortsætter paa 5. Aar sin ret enestaaende Sukces paa Strandhotellet — der er mange Træffere paa Programmet i Aar! Sophus Hansen gør stormende Lykke baade med sin elektriske Gitar — og som Leder af Hotellets glimrende Danseorkester. Mandag d. 20. er

PALMEHAVEN

HOTEL SANDVIG

Hver Aften:

Konstantin Hansens Rytmeorkester.

Lørdag: Liegstouw og Skuesp. Anker Hansen & Co.

Tirsdag: Amatør-Aften.

Torsdag: Stor St. Hans-Aften.

Bordbestilling: Telf. Sandvig 13

P. E. Jensen

der en munter Konkurrence med mange Præmier, baade fra Warnys Musikforlag og Toms Chokoladefabriker og Onsdag d. 22. er der Løgnkonkurrence — ogsaa med meget store Præmier.

Den nye Allinge Biograf

der jo i Byggemaade og Teknik bliver fuldt ud moderne, er nu for saa vidt færdig, som Gasværksbestyrer Koføed i Onsdags fremviste Mannesmann-Filmen for Gastechnikerne, som i disse Dage har afholdt deres Aarsmøde her i Byen,

Den egentlige Indvielsesdag er endnu ikke endelig fastsat, men vi kan dog røbe at det bliver den meget omtalte og lovpriste Stavnsbaandsfilm „Kongen bød“, der skal indlede det nye Afsnit af Allinge Biografis Udvikling

Vi bringer i Dag et Billede af den kendte Skuespiller Anker Hansen & Co., som for Tiden optræder i Palmehaven, og hvis gemytlige Viser og Sketsch nok kan holde Publikum i Aande. Vor gamle Kending, Constantin Hansen, besøger den musikalske Underholdning.

Hvad Familien sagde efter en sjov Aften paa

STRANDHOTELLET!

Søster Lise: Hvor spiller **Sophus Hansen** dog dejlig Dansemusik!

Kusine Gerda: Hans elektriske Gitar er vidunderlig! Fætter Hans: Og hans Refrænsang er helt rigtig!

Mor: **Bitte Bengt** faar mig til at glemme Vaskedagen i Morgen Far: Det var vel Smørrebrød — og iskold Snaps!

Alle i Kor: Vi skal derhen baade **Mandag d. 20. og Onsdag den 22.** saa er der **Warnys store Refrænskonkurrence** og **Løgne-Konkurrence** med store Præmier.

Har De Bil-Nøglen?

Ellers kan De faa den i Kiosken!

Bil-Nøglen er en Fortegnelse over alle bornholmske Motorførere, ordnet efter Bilens Nr. Nyttig Haandbog for Bilejere. Pris 1 Kr.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselblanketter,
Visitkort og Takkekort
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

TØRREDE FRUGTER er yderligere nedsat KØB DET I PRODUKTEN

Nye Partier tørrede Pærer, Æbler, Abrikoser, Fersken, bl. Frugt og Rosiner er igen hjemkommen.

Elverhøj-KRO'en i Stammershalde!

Naar De paa Søndag tager paa Udflugt, saa læg Vejen om ad Stammershalde.

Roføeds Trio spiller Søndag Eftm.
Nyd Foraaret — Tag til Troldeeskoven.

Gaa i Nordlandet,

naar De skal købe

Badetøj!

og se vort fikse Udvalg i Bade-
dragter, Shorts og Strandjakker
til Børn og voksne.

Nordlandets Handelshus.

Lindeplads.

Huslig Hjælp ønskes

et Par Timer Morgen eller Aften af Sommergæst i Møllehuset, All. fra 1.—21. Juli. Henv. i Billet mrk. 8032 til Annoncekontoret Fælledvej 10, København.

Stadepladser og Boder paa Festpladsen

i Sandvig den 16. og 17. Juli udlejes ved Henv. til Festkomiteen, Adresse: Kommis HOLM, Tlf. 39, Allinge.

Sort Pointerhvalp

til Salg. Tæve, f. 11.-3.-38 efter gode Forældre. F.: Rap af Olsker, 50097. — M.: Sussi af Klarskov 52886.

E. Andersen,
Dalsro, Olsker.

Udplantningsplanter.

Kaal, Porrer, Tomater og Seleri kan stadig plantes.

Husk den sildige Blomkaal nu. Plant Rosenkaal og Grønkaal til Hønsene. Større Partier 4 Kr. pr. 1000. — Forskellige Sommerblomster 2 Øre pr. Stk.

Helene Andersen,
Dalegaard.

Lige hjemkommet!

Tørrede Fersken 1,00 halvkg
Æbler 1,30
Pærer 1,40

• Friske Frugter
Chokolade
Konserves

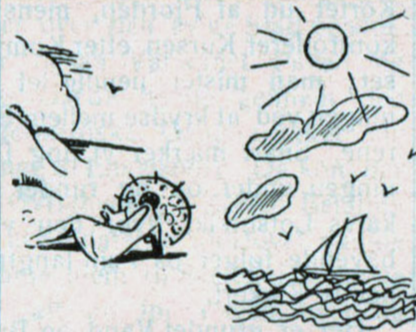
Allinge Frugthus

Poul Jørgensen, Kirkegade 3.

Derings Slaamaskine,

brugt, men i fin Stand, sælges billigt.

Smedem. C. Pedersen,
Telefon Allinge 98.

Udsæt Dem ikke direkte for Solens Straaler, men brug

Parasol!

fikse Nyheder er hjemkommet.

Haveparasoller,
Børneparasoller,
Parasoller
til Spadserebrug i smukke, enfarvede Dessins.
Moderne mønstrede Parasoller i Oilsilke.

Nordlandets Handelshus.

Magasin du Nord

I Sommersol ved Bølgen blaa

Nu er det paa Tide at tænke paa Ferie- og Bade-tøjet.

Gaa ind i Magasin og køb det. Vi har nok at vise Dem af fikse og gode Ting til Priser, hvis Billighed vil forbavse Dem.

Badehætter fra 36 og 32 Øre.

Solbadstørklæder fra 95 Øre.

Strandbluser i forskellige Farver 2,25

Shorts. blaa, uldne fra 4,25. til Børn alle Størrelser. i blaa Trico fra 2,25.

Lærredsnederdele fra 6,65.

Dame-Badedragter fikse heluldne fra 5,35.

Badebenklæder uldne med Bælte fra 3,65.

Dame-Badekaaber fra 10,50.

Badesko til Damer og Herrer.

Hovedtørklæder, fikse uldne fra 1,25. do. store franskmønstr. 1,30.

Det store Udvalg, den gode Vare, den billige Pris.

Fritz Reusch
ALLINGE TELEFON 5

Brinken, Sandkaas

til Pension eller andet, sælges billigt — lille Udbetaling — samlet eller Villa, Anneks eller Køkkenhave hver for sig.

Bladets Kontor anviser.

Lad Deres gamle Cykle blive som ny!

Vi oplakerer og staferer Deres Cykle hurtigt og billigt.

Fint og holdbart Arbejde garanteres. Cykle- og Radioimportøren, Allinge ved H. Jørgensen — Tlf. 156.

De helt rigtige

sommer sko

faas hos **Carl Larsen**, Vestergade — Telefon 104.

S. Aa. Andersen
aut. Installatør

Nyanlæg og Reparationer udføres til rimelige Priser. Overslag og Tilbud gratis. Altid 1. Kl. Arbejde. Nørregade 8, Allinge (Henvendelse: Allinge Radioforretning) Telefon 95

Averter i NORDBORNHOLM

Tiden kræver hensigtsmæssig Avertering.

Herre-Laksko

og lyse Damesko m. Officershæle sælges billigt.

SkotøjsCentralen, Kirkepladsen

Cykler. Radio.

Vi har de førende Mærker og sælger paa gode Betalingsvilkkaar.

Brampton Opel Dream.

Royal-Cykler.

Phillips, Pope Radio.

Unica

Hellesens

Gør et Forsøg, og De vil blive tilfreds.

Frants Andersen, Tejn.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afd. i Allinge

Kontortid: 9-12 2-4

Boxer udlejes

Nye moderne

SKO til Sommeren

til Herrer og Damer.

Stort Udvalg — billige Priser.

Træskomager L. Larsen

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigt fra

Allinge Bogtrykkeri

Bryllupsange

og Festsange

hurtigt og billigt

Allinge Trykkeri

Klinik for Fod- og Ansigtspleje

Specialist i Tilpasning af Indlæg

RAGNHILD ROWOLD

Strandvejen 3, Allinge

Mod. Priser — Aabent: Hver Dag fra 15-18 og efter Aftale

De nye Sommerkjoler

er hjemkomne, og de er meget fikse og billige i Aar. Alle gamle Kjoler sælges for halv Pris og derunder. Se Vinduernes.

Leverandør til begge Lotterier.

Allinge Messe

Th. Holm

Selv i denne fugtige Sommertid er Cigarerne tørre i Kioskens automatiske Tørreskabe.

Bil-Centralen

anbefaler sig med Bilvask og Boning, Hjulskiftning og Lapning af udlært Auto-Mekaniker. Vogne hentes og bringes.

H. Jørgensen, Allinge. Tlf. 156.

Husk

Jens Hansen's Manufakturforretning

fører stadig alt i Metervarer, samt færdigsyet Arbejdstøj. — Hatte og Huer i stort Udvalg.

Trikotage og Garn i bedste Kvalitet til billigste Pris

En Del Klædninger udsælges til meget smaa Priser

Taburetter 125 Øre — KØB DET I PRODUKTEN

Nordbornholms Adressefortegnelse!

Bagerier

Andersen, Th., Sandvig Tlf. 2
Hald, E., Løsebækg., All. Tlf. 78

Blomsterhandler (Gartner)

Jensen, C., v. Havnen All. Tlf. 41

Bogtrykker

Gornitzka, O., Allinge Tlf. 74

Bygmestre

Kofoed & Mortensen, All. Tlf. 77-79
Petersen, P., Nørreg, All. Tlf. 69

Bygningsnedker

Jørgensen, Th. Sandvig Tlf. 5y

Damefrisørsaloner

Larsen, Joh., Barber, All. Tlf. 53
Weber, Anna, Allinge, Telefon 12

Foderstoffer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Fotografer og fot. Artikler

Kjøller Alfr., Havneg. All. Tlf. 4

aut. Gas- og Vandmestre

Grooss, Niels W., Allinge. Tlf. 30
E. Kofoed, Storegade Al. Tlf. 160

Havemand.

P. Jørgensen, Solbakken, Tlf. All. 168

Hoteller

Hotel Allinge Telefon 25

Art. f. Hotel og Pension

Gornitzkas Bogtryk, All. Tlf. 74

Kul og Koks

Allinge Kulhandel Telefon 119
Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Købmænd

Prima, Allinge Tlf. 40

Ladestationer

Petersen, Carl, Allinge. Tlf. 98

Ligkistemagasiner

Kofoed & Mortensen All. Tlf. 77-79
Mortensen, Herman, All. Tlf. 47

Malermestre

Jacobsen Ludv., Havnegade, All.

Manufakturhandlere

Magasin du Nord, Allinge. Tlf. 5

Modeforretning

Petersen, Thora, v. Posthuset All

Musikundervisning

Westphal, G. Sandkaas
Klaver — Violin — Sang.

Planteskole.

Gunnar Pedersen, Solbakken, Tlf. Al. 168

Radioforhandlere

Jørgensen, H., v/ Posthuset All.

Skotøj og Skotøjsrep.

Jørgense, H., v/Posthuset Allinge

Skræderforretninger

Sander Lind, Nørreg. Tlf. All. 166.

Slagtere

Jensen, Kaj, Allinge. Tlf. 66

Smedemestre

Petersen, Carl, Allinge, Tlf. 98

Sygekasser

All.-Sandv. Sygekasse All. Tlf. 47
Kontortid daglig 2-4. Lørdag 7-9

Sæbeforretninger

Tatol v. Havnen Allinge Tlf. 23

Trælaster og Tømmer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Teglværk

M. Bloch Tlf. Allinge 127
Mursten, Tagsten, Drænrør.

Træskomagere

Larsen, L., Allinge.

Ure og Optik

Liljeroth, A. Urmager, Allinge
Mikkelsen, A., Sønderg. Allinge

Vognmænd

Petersen, C., Nygade, All. Tlf. 133
Person- og Lastkørsel
Munch, Humledal, Tlf. Rø 46 v
7 Personers Vogn

forlanger Petroleum til vor Primus; det har Flickan aldrig hørt før, og „det fins inte alls!“ Selvfølgelig har de Petroleum — jeg undersøger Butikken og prøver paa alle Maader at forklare, indtil en af Kunderne, en Fisker, siger det forløsende Ord.

Flickans Ansigt straaler op, og jeg faar „Fotogen“ paa Dunken. Saa handler vi nye „Potatis“ og „Jordgubbar“ hos en gammel Moril og returnerer til vor Ø.

Mens vi ligger paa Ryggen og fordøjer det gode Maaltid, glider to Kajacker med hvide Sejl forbi langt borte. Vi gætter straks, at det er Kammerater fra Klubben i Hellerup, der en Uge tidligere startede paa en lignende Tur. — I en Fart springer vi i Baaden og med „full spead“ bliver de indhentede. Almindelig Gensynsglæde af Landsmænd i fremmet Land; de drejer bi, og vi hører lidt om deres vellykkede Tur. Deres Ferie er nu snart forbi, de skal ind for at proviantere, saa gaar det tilbage mod Karlshamn, hvor Damperen venter. De lover dog at besøge vor Lejr i Aften. Derpaa lægger de igen til Vinden, Sejlene fyldes, og som udpilede Maagevinger forsvinder de snart mellem skovklædte Holme.

Vore Naboer har indbudt os til Midsommerfest med Dans omkring Majstangen paa Ekö'n, og maaske tager vi derhen sammen med Hellerupperne.

Det skulde dog gaa helt anderledes. Kort før Solnedgang, mens jeg gaar og samler Brænde til vort private St. Hansblus og vinker til nogle Flicker i en hvidmalet Baad, der roer forbi i deres fineste Stads, kommer Styrmand med Forslag om at staa til Søs. Hun er ikke rigtig dristig ved den store Halvø, vi skal udenom for at naa Karlskronas Skærgaard . . . nu er det blevet blikstille, hvorfor ikke tage Chansen, mens den er der, til at komme tør rundt Pynten?

Det gaar raskt med at rykke Teltplæne op og faa alt Klunset ombord. Sejlkanoerne skulde forlængst være kommet, maaske har de ikke kunnet finde vor Ø. Vi faar altsaa ikke sagt Farvel, og i Stedet for at sejle til Midsommerfest sætter vi Kursen mod det aabne Hav.

Styrmand finder ved Hjælp af Kortet ud af Fjorden, mens jeg kontrollerer Kursen efter Kompasset; man mister nemlig let Retningen ved at krydse mellem Skærene. Snart mærker vi dog Dønningen under os og runder Gökalkvats Lotsutkik, hvor den vagthavende følger os i sin langtrækkende Kikkert.

Her er grundet Vand og Brænding paa Klipperne; men Dønningen afslører Skærene for os, og uden Uheld stikker vi en god Times Tid senere om bag Lindöuden og kan nu — om vi vil — sejle indenskers helt til Kalmar-sund.

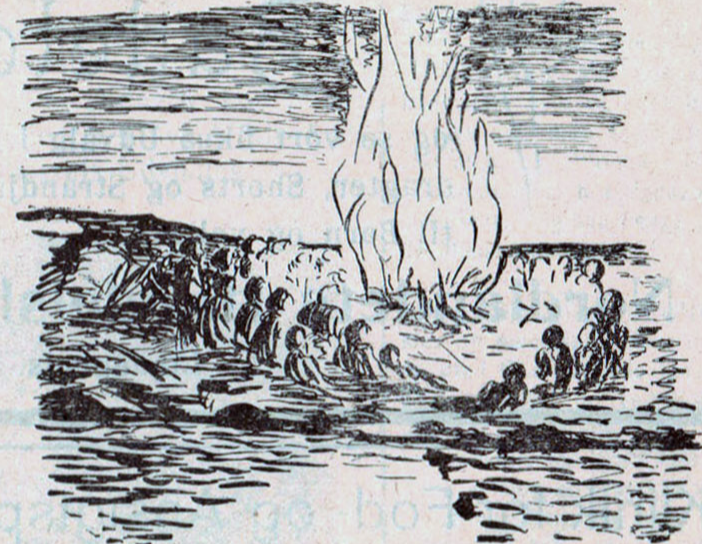
Solen er forlængst gaaet ned, vi aner dens korte Vandring under den blegrøde Horisont i Nord. Det er de lyse Nætter; men herinde under de skovbevoksede Øer ligger Havet mørkt og Bredderne dystre uden Detaljer. Det er for risikabelt at sejle her i dette fremmede Farvand, vi maa se at finde Lejrplads og styrer ind bag Almö, skurende forsigtigt op paa en lille Sandstrand.

Stedet her vilde sikkert være udmærket, blot i en anden Belysning; men Styrmand kan ikke forlige sig med den dystre Stillehed, og føler sig trykket af den tætte Skov, der søm en Mur skyder sig helt ned til Forstranden. — Hun holder paa at sejle videre til en

beboet Ø, saa vi glider atter ud i Mørket.

Naa, megen Fred havde vi vel ikke faaet her, thi før jeg naar at starte Motoren, flænges Stilleheden af hæse Brøl, og en Flok Kreaturer maser ud fra Underskoven, helt ud i Stranden.

Paa den østlige Himmel opdager vi lidt efter et mægtigt Lys-skær; er det Lysene fra Karlskrona, der kan ses saa langt fra, eller en Ildebrand? thi lidt efter ser vi Flammer og Røg pulse i Vejret. Nej, det er et mægtigt St. Hansblus, og vi styrer efter det. Dog, Afstande er vanskelige at beregne om Natten, stadig ligger der en Ø imellem. Endelig kommer Kæmpebaalet klar af Holmen, det ser pragtfuldt ud som det med sine Ildtunger slikker mod Himlen og hvirvler Gnister og Røgskyer til Vejrs. Flammerne spejler sig i det blanke Vand, vi sejler lige i Ildstrøben. Mange Skikkelser staa eller sidder rundt om paa Stenene og ligner klippede Silhouetter.

Senere erfarer vi, at den nøgne Ø, vi nu lægger ind til, er en tre Kilometer lang Tange paa Almö, og at Bygningerne paa den modsatte Side er Kostskole for flere Hundrede Drengene.

Vi faar Teltet rejst og spist Aftensmad, uden nogen opdager os. Baalet er imidlertid brændt ned, og Drengene lændt i Seng. Før vi selv kryber i Soveposerne, gaar vi en lille Tur opover Tangen. St. Hans-Orme blinker i Græsset, og herfra ses ogsaa tydeligt alle Lysene i Storbyen. Vi prajer en af de store Drengene og faar mange nyttige Ting at vide, bl. a. at nogle af Øerne er forbeholdt Militæret. Næste Morgen er vi tidligt paa Færde, nysgerrige Kvier kan ikke lade os i Fred; vi bader, pakker og snurrer bort fra den ikke videre interessante Almö.

En Kilometer vest for Karlskrona ligger to ganske smaa Øer; den ene har en Granitpukkel mod Nord, en lille svajet Dal tværs over og ender i en Hale af Rullesten. Den kaldes meget betegnende Hesten, og Rytteren er Øens eneste Træ. Den anden har en Sænkning paa Midten og bærer Navnet Sadelen. Vi synes bedst om Hesten og anek-

terer den som Lejrplads og Udgangspunkt for eventuelle Afstikere til Byen og Omegnen.

Sct. Hansdag er Helligdag i Sverrige. Karlskronas Indbyggere tager paa „Skovtur“ — men da Omegnen er lutter Øer, foregaar det pr. Baad — og det lader da ogsaa til, at her har hver Mand sit Fartøj, thi en saadan Udrykning af Baade har vi aldrig oplevet før. Luften dirrer under Lyden af Hundreder af fjerne og nære Benzinmotorer — den ene Baad efter den anden knadrer forbi vor Ø, enkeltvis overhalende hverandre eller en hel Klump sammen, og de Søndagsklædte Familier underholder højroet hinanden under Farten. Her er nok at se paa hele Formiddagen — men saa faar vi Lyst til at se Byen, trækker i Søndagstøjet og snurrer af Sted.

Karlskrona er bygget paa en Række af Broer forbundne Øer, har 28.000 Indbyggere og er Sverriges Orlogshavn. Selv de største Skibe kan flyde ved Kajerne, og

Sommerferie i Blekinge Skærgaard.

En Kajaktur i 1937.

Endelig begynder Ferien for Alvor, Skærgaarden ligger foran os med sine Hundreder af skønne og gæstfri Øer; vi har Tiden for os og kan nyde Naturen og Friheden med alle Sanser. Solen har splitet Skyerne, vi bader og tager Solbad, og gaar saa i Gang med at lære vor Ø næjere at kende.

Oppe fra dens højeste Punkt er der vid Udsigt over den vestlige Ronneby Skærgaard. Vi fotografere og betragter i Kikkert Øerne og Fastlandet med de store udstrakte Ege- og Birkeskove.

I en lille Vig ligger et Par smaa Motorbaade gemt i Sivene, og nogle unge Mennesker staa og fisker efter Skaller og Abborer. Jeg spørger dem, hvor de finder Orm, og forbavses over at høre, at der slet ingen findes paa Øerne; de skal netop ind til Fastlandet efter mere „Mask“, og jeg springer ombord og sejler med derind. De fortæller, at de har bygget et lille Hus paa Stekö'n, og at de i deres Ferie og hver Lørdag Aften sejler hertil fra Ronneby. Da vi naar tilbage, viser de mig deres lille Dukkehus, der ikke er større end en stor Pakkasse, men praktisk indrettet med tre, fire Køjer og et lille Køkken.

Saa faar jeg en Snøre rigget til, det gaar helt kvikt med at faa Bid, og de fangne Abborer udgør en Del af Aftenmaaltidet.

En Robaad lægger til inde i Vigen; det er Bonden og hans Kone, der skal malke Køerne, de har gaende paa Øen. Jeg løber derhen med en Kasserolle for at købe Mælk, og faar en Sludder med hende, medens hun malker. — Jo, de ror den 3 km lange Vej herover hver Morgen og Aften. Køerne svømmer selv til Øen om Foraaret og hjem, naar de synes det bliver for køligt i Vejret eller der ikke er Græsning nok. Før vi gaar til Køjs, faar jeg Ild paa Snadden. Vi slaar os ned paa Toppen af Klippen, ser Solen gaa ned, og Aftenskyerne farves purpurrøde over fjerne Skove.

Hvilken Fryd er det ikke at vaagne op til Midsommerdagen paa den lille Ø. Vi slaar Teltfligen til Side, vader gennem køligt, dugvaadt Græs og springer paa Hovedet i Vandet. Senere starter vi Motoren, gør nogle Strejf mellem Øerne og lægger til ud for en Affär ved Ronneby Red. Vi skal proviantere, Det gaar helt fint med at „prata svenska“, indtil jeg

Den helt rigtige

Permanent udfører vi nu med den nye Taco Luxus Maskine. — — Moderne Dampkammer System. Alt iberegnet — og dog kun **otte Kroner!**

Barber Johs. Larsen Tlf. Allinge 53